

ud af flere rapporter, og de postulater skal belyses på en lidt mere direkte måde, end de er blevet her i beslutningsforslaget. Tingene er ikke så sorte og hvide, som Socialdemokraterne fremstiller dem: at det primært er folk med høje uddannelser og indkomster, der benytter teatertilbudene.

Stig Jarl har været ophavsmand til to rapporter, den ene fra maj 2001 og den anden fra 2002, hvor der begge steder er beskrevet, hvad en højfrekvent og en lavfrekvent publikummer er. Man kan diskutere disse to rapporter, også ophavsmændenes habilitet, idet en institution egentlig undersøger sig selv. Sagt på en anden måde: Man kan diskutere, om det er i orden, at personer, som har været med til at sætte dagsordenen, efterfølgende sætter dagsordenen ved at skulle udarbejde rapporter om teatertilstanden i Danmark.

Kl. 15.15

For at vende tilbage til teaterabonnementsordningen er vi helt med på, at der skal ske noget på området. Det skal være en ligelig fordeling af både abonnementsordninger og rabatter til de teatre, som får støtte i lovens forstand, og til de teatre, som kører på privat basis. Der skal være lige muligheder for alle til at kunne få del i en ny abonnementsordning.

Alt dette er ikke belyst i Socialdemokraternes forslag. Derfor vil vi se frem til udvalgsbehandlingen, hvor der forhåbentlig vil være mulighed for at få belyst punkterne yderligere. Samtidig imødeser vi, at ministeren fremkommer med flere faktuelle ting på området ved teaterkonferencen i juni.

Lad det så være sagt med det samme: Hvis Socialdemokraterne havde lavet et beslutningsforslag nr. B 98, hvori der kun stod, at Folketinget pålægger hermed regeringen at fremsætte lovforslag om en revision af teaterloven i indeværende folketingsår, ville vi have støttet forslaget. Men de retningslinjer, som Socialdemokraterne fremlægger, kan vi i Dansk Folkeparti desværre ikke være helt enige i.

Det er nødvendigt for at forstå vores argumentation imod Socialdemokraternes retningslinjer, at jeg kommenterer nogle af punkterne. Der er bl.a. punkt 2 a), hvor der står, at der opstilles klare kriterier for den kunstneriske og udviklingsmæssige kvalitet af teatrene.

Dette ville indebære en kvalitetsvurdering, og det er vi da meget interesserede i. Vi vil gerne have en diskussion om, hvad der er kvalitet, og hvordan man opsætter kriterier for dette. Men

det er, hvad vi i gamle dage kaldte for smagsdommere. Det er meget interessant, at Socialdemokraterne vil indsætte en sådan passus i en ny teaterlov. Det bør man virkelig bemærke. Lad os tænke nyt og i stedet få resultatstyring.

Vi mener, det vigtige må være, at det skal være et teater, som folk har lyst til at besøge. Og nu vil det sædvanlige og tåbelige udsagn komme, at Dansk Folkeparti vil have høj hat og slapstick. Det er ikke det, jeg siger. Men hvis teateret skal have gennemslagskraft, også hvad angår smalle forestillinger, må målet være, at så mange som muligt har lyst til at komme ind og se forestillingerne, netop for at undgå, at det kun er en lille elitær gruppe af befolkningen, der ser teater.

Ligeledes er det min opfattelse, at Socialdemokraterne bliver ved med at stigmatisere den danske befolkning ved ustandselig at tale om en demokratisering af teaterkulturen gennem lige adgang til teater for befolkningen. Jamen er det da ikke det, vi har? Er det ikke det, Socialdemokraterne selv har prøvet at arbejde for siden midten af 1970'erne med abonnementsordninger og andre rabatorordninger, som giver mulighed for, at alle i princippet kan komme ind og se teater?

Ligeledes plæderer Socialdemokraterne for, at der skal foregå et tættere samarbejde mellem skole- og uddannelsesområdet. Det eksisterer i princippet allerede. Og hvis man har et ønske om at forstærke børneteaterområdet, er dette en kærkommen mulighed for at gå ind og se på, hvordan børneteaterområdet er skruet sammen og få ryddet op i det morads, der er der.

Jeg vil give Socialdemokraterne helt ret i, at vi skal sikre, at der er en ordentlig geografisk spredning af teatertilbud til provinsen. Sagt på en anden måde: Der er alt for mange teatre i København og for få teatertilbud i provinsen.

I princippet kunne man også have et turnéteater, der spillede i København. Det var måske ikke så tovtligt og meget mere attraktivt, at man kun spillede få forestillinger i korte perioder, frem for at vi har dette enorme mastodonttilbud af teaterforestillinger.

Dansk Folkeparti mener, at Socialdemokraternes oplæg er alt for tyndt, og vi er selvfølgelig indstillet på i udvalgsarbejdet at få mere sul på beslutningsforslaget, hvis det skulle være nødvendigt. Men ellers forventer vi, at de store slag kommer til at stå efter teaterkonferencen i begyndelsen af juni, som ministeren som sagt har varslet.